

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/683/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7711210625
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7711210625.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Husivargu a sudcov JUDr. Moniky Koščovej a JUDr. Viktórie Midovej v právnej veci navrhovateľa Wüstenrot poisťovňa, a.s. so sídlom v Bratislave, Karadžičova 17, IČO: 31 383 408 zastúpeného advokátskou kanceláriou Čollák, Weiczen, Vanko & Partneri, so sídlom v Košiciach, Floriánska 19, proti odporcovi Q. A., bývajúcemu M. V., R.. N. XXXX/XX, zastúpenému JUDr. Mikulášom Pavlikom, advokátom, so sídlom v Michalovciach, Š. Kuku 14, o zaplatenie 24.040,73 Eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 26.03.2014 č. k. 16C/2/2012-205 v znení opravného uznesenia Okresného súdu Michalovce zo dňa 30.06.2014 č. k. 16C/2/2012-223 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v znení opravného uznesenia vo výroku o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 24.040,73 Eur a vo výroku o povinnosti zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 7.380,82 Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

M e n í rozsudok vo výroku o povinnosti odporcu zaplatiť úroky z omeškania vo výške 8,5% ročne od 01.06.2008 zo sumy 24.040,73 Eur až do zaplatenia tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 24.040,73 Eur od 14.09.2008 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a návrh v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania zamieťa.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 493,65 Eur, ktoré je povinný zaplatiť právnomu zástupcovi navrhovateľa JUDr. Jaroslavovi Čollákovi do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvého stupňa“ alebo len „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 26.03.2014 č. k. 16C/2/2012-205 v znení opravného uznesenia zo dňa 30.06.2014 č. k. 16C/2/2012-223 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 24.040,73 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 1.6.2008 až do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 7.380,82 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Rozhodol tak po zistení, že odporca s navrhovateľom uzavrel poisťnú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, s ročným poisťným 6.936,- Sk so začiatkom poistenia dňa 19.8.2005. Z dokladu o platbách poisťného zo strany odporcu vzal za preukázané, že splátka poisťného za dobu od 19.8.2005 do 18.8.2006 splatná 19.2.2006 v sume 57,56 € nebola zaplatená a s touto platbou bol odporca v deň dopravnej nehody 1.6.2006 v omeškaní.

Zo správy o nehode (ktorá bola z anglického jazyka preložená do slovenského jazyka), vzal za preukázané, že okolnosti nehody vyšetril a zapísal Policajný orgán v Derbyshire pod č. udalosti 339-1-6-06, zn. PI-383 dňa 1.6.2006; správu podal zastupujúci komisár Duffield a vyšetrovací komisár Stevens, policajná stanica Peartree. Zo správy vyplynulo, že k dopravnej nehode došlo dňa 1.6.2006 o 12.20 hod. na Green Lane, kde je najvyššia povolená rýchlosť 30 km/h. Dopravná nehoda bola vyšetrená aj vypočutím svedkov prítomných osôb na mieste nehody. Policajný orgán uzavrel, že nehodu spôsobil odporca. Jeho auto stálo za prechodom pre chodcov a pri samovoľnom cúvaní dozadu auto narazilo do poškodenej, ktorá (týmto) utrpela zranenia vyžadujúce si ošetrovanie. Polícia, ktorá nehodu vyšetrila, získala o vodičovi a vozidle informácie z jeho vodičského preukazu SB 903979. Osobné motorové vozidlo EVČ : MI099BL, zn. Renault, farba červená, malo uzavreté poistenie vo Wüstenrot poisťovni. O 12.40 hod. dňa 01.06.2006 bola vykonaná dychová skúška u vodiča s výsledkom negatívna. Bolo (tiež) zistené, že odporca narodený 8.9.1964 sa zdržiava v Anglicku na adrese 105 Randolph RD Derby, PSČ: DE238TF. K správe policajný orgán priložil aj náčrt z miesta dopravnej nehody.

Z likvidačnej správy poisťnej udalosti, ktorá nastala dňa 1.6.2006 v štáte Green Lane derby, GB, ktorú vystavila Wüstenrot poisťovňa dňa 10.7.2008, vzal za preukázané, že po šetrení dopravnej nehody políciou vo Veľkej Británii poisťník - odporca spôsobil poškodenej Rebecce Breed škodu a táto škoda bola uhradená poškodenej zo strany poisťovne. Škoda pozostávala z bolestného v sume 13.000 GBP (500.227,-Sk); poškodenej boli uhradené náklady zdravotnej starostlivosti v sume 3.080 GBP (118.515,-Sk) a náklady advokáta (v zmysle právnych predpisov Veľkej Británie) vo výške 2.700 GBP, k tomu boli vyplatené ďalšie náklady poisťovne, čo spolu predstavovalo sumu 21.382,97 GBP.

Podaním („Oznámením“) zo dňa 6.11.2008 vyzval navrhovateľ odporcu na zaplatenie sumy 724.251,-Sk, ktorú navrhovateľ zaplatil ako poistné plnenie pre poškodenú z dopravnej nehody zo dňa 1.6.2006, ktorú spôsobil odporca. Nárok si uplatnil z dôvodu, že odporca ako poistený nesplnil svoju zákonnú povinnosť a písomne neoznámil poisťovateľovi vznik škodovej udalosti do 30 dní po jej vzniku, ktorá vznikla mimo územia SR, na čo bol povinný v zmysle § 12 ods. 1 písm. g/ zákona č. 381/2001 Z.z., preto navrhovateľ žiadal nahradiť celé poistné plnenie.

Právne vec súd posúdil podľa ustanovenia § 2 písm. d/, § 4 ods. 1, § 10 ods. 1 písm. b/, § 12 ods. 1 písm. f/ a g/, § 12 ods. 4, § 15a ods. 1, 2, 3 zákona č. 381/2001 Z.z. o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zák. č. 381/2001 Z.z.“) a ustanovenia § 100 ods. 1, 2, 3, § 101, § 106 ods. 1, § 420 ods. 1, 3 a § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

K námietke premlčania vznesenej odporcom súd uviedol, že návrh navrhovateľa bol doručený včas, pred uplynutím premlčacej doby. Návrh navrhovateľa sa premlčuje v zmysle § 12 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. v trojročnej premlčacej dobe. Navrhovateľ plnil poškodenej poistné plnenie dňa 29.7.2008 a trojročná premlčacia doba by uplynula až dňom 29.7.2011. Žalobný návrh bol súdu doručený dňa 28.7.2011. Nestotožnil sa s tvrdením odporcu o premlčacej dobe v trvaní dvoch rokoch v zmysle § 106 Občianskeho zákonníka, nakoľko návrh navrhovateľa nie je nárokom na náhradu škody voči odporcovi, ale je to nárok navrhovateľa priamo zo zákona proti poistenému - odporcovi, ktorý nie je založený vznikom škody v dôsledku poisťnej udalosti, lebo plnením poisťovni nevznikla škoda, keďže plnila na základe zákona a poisťnej zmluvy.

Ohľadne zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví poškodenej Rebecce Breed pri dopravnej nehode v Anglicku dňa 1.6.2006 a výšky škody, okresný súd vychádzal z vyhodnotenia tejto zodpovednosti a výšky škody príslušnými orgánmi vo Veľkej Británii v zmysle ustanovení § 2 písm. b/, § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., keďže k dopravnej nehode došlo mimo územia SR, a na zodpovednosť i výšku náhrady škody sa preto vzťahuje právna úprava Veľkej Británie.

Vzal za preukázané, že motorovým vozidlom odporcu bola spôsobená škoda poškodenej Rebecce Breed. V čase dopravnej nehody dňa 1.6.2006 bol odporca v omeškaní s platením poistného (poistné splatné k 19.2.2006 v sume 57,56 €). Odporca do 30 dní od vzniku udalosti (škodovú udalosť) neoznámil navrhovateľovi ako svojmu poisťovateľovi, čo mu vyplývalo z § 10 ods. 1 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z.. Ďalej bolo preukázané, že navrhovateľ dňa 29.7.2008 vyplatil poškodenej poistné plnenie, a tak mu vznikol nárok podľa § 12 ods. 1 písm. f/ zákona č. 381/2001 Z.z. proti odporcovi na základe tohto poistného plnenia - jeho časti v sume 24.040,73 €, keďže navrhovateľ poškodenej (preukázateľne) plnil cez likvidačného zástupcu sumu 834.889,-Sk.

Poistné plnenie pre poškodenú Rebeccu Breed bolo vyplatené 29.7.2008 likvidačným zástupcom navrhovateľa spoločnosťou Avus - Botham, ktorá je sesterskou spoločnosťou Avus International s.r.o. a táto je likvidačným zástupcom navrhovateľa, v zmysle § 15a ods. 3, 4 zákona č. 381/2001 Z.z.. Poškodenej tak bola zo strany likvidačného zástupcu vyplatená suma bolestného 500.227,-Sk, náklady advokáta 103.893,-Sk + 1.616,-Sk, regres poisťovne zo zdravotnej starostlivosti 118.515,-Sk, bankové poplatky a ostatné poplatky poisťovne 2.000,-Sk + 108.638,-Sk, všetko spolu 834.889,-Sk. Navrhovateľ si v konaní uplatnil voči odporcovi zaplataenie časti poistného plnenia v zmysle § 12 ods. 1 písm. g/ zákona č. 381/2001 Z.z. vo výške 724.251,-Sk.

Zároveň súd priznal navrhovateľovi v zmysle ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 1.6.2008 až do zaplataenia zo sumy 24.040,73 €, pričom výšku úrokov z omeškania ustálil v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Priznal úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania spolu v sume 7.380,82 €, ktorá pozostávala zo zaplataeného súdneho poplatku 1.442 €, trov právneho zastúpenia 5.550,74 €, vrátane DPH a hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb v sume 388,08 €.

Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca. Neoznačil odvolacie dôvody, ale podľa obsahu odvolania možno konštatovať, že uplatnil odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. c/,f/ O.s.p.. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a návrh navrhovateľa zamietol, prípadne, aby rozhodnutie zrušil a vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

V odôvodnení odvolania poukázal na to, že v priebehu konania žiadal okresný súd, aby príslušný dopravný orgán polície v Anglicku doručil súdu „potvrdenie“ o tom, že odporca spôsobil vznik dopravnej nehody dňa 1.6.2006 v Anglicku, a že mu bol uložený za to postih anglickými orgánmi; a že ho tieto upozornili, že zodpovedá za dopravnú nehodu. Uvedené dokazovanie odporca navrhol z dôvodu, že ak by bolo preukázané, že mu príslušné orgány v Anglicku uložili nejaký postih za predmetnú dopravnú nehodu, a že mu to aj oznámili, mohol vedieť o tom, že spôsobil dopravnú nehodu. Teda až na základe toho mohol oznámiť navrhovateľovi vznik škodovej udalosti. Ďalej odporca (po)žiadal súd, aby bolo súdom zisťované od príslušného dopravného orgánu polície v Anglicku, či uložili orgány polície v Anglicku odporcovi nejaký postih za porušenie pravidiel cestnej premávky v súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou, a aby sa zistilo, či odporca spôsobil vznik dopravnej nehody. Súd nepristúpil k vykonaniu týchto navrhnutých dôkazov s odôvodnením, že zo správy od príslušných orgánov v Anglicku sa už listiny ohľadne šetrenia dopravnej nehody v spise nachádzajú. S týmto záverom odporca nesúhlasil z dôvodu, že žiadnu dopravnú nehodu nespôsobil. Nebol mu uložený postih orgánmi polície v Anglicku, a preto nemal ani dôvod na písomné oznámenie vzniku škodovej udalosti. Poukázal na to, že likvidačný zástupca nevykonal žiadne šetrenie uplatnených nárokov, čoho dôkazom je skutočnosť, že aj napriek tomu, že likvidačný zástupca mal vedomosti o osobe odporcu, nepožadoval od neho žiadne vysvetlenie alebo vyjadrenie k vzniku dopravnej nehody. Likvidačný zástupca navrhovateľa bez toho, aby objektívne zistil vznik škodovej udalosti, vyplatil náhradu škody poškodenej s konštatovaním navrhovateľa, že za škodu zodpovedá odporca. Z tohto dôvodu mal za to, že prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností.

V ďalšom poukázal na rozpory v dátume, kedy bolo vyplatené poistné plnenie poškodenej. Uviedol, že v návrhu navrhovateľa zo dňa 28.7.2011 bolo uvedené, že likvidačný zástupca oznámil prostredníctvom svojej sesterskej spoločnosti AVUS International s.r.o. dňa 9.7.2008 zlikvidovanie náhrady škody poškodenej a že v rámci likvidácie tejto škody navrhovateľ vyplatil poškodenej poistné plnenie vo výške 834.889,- Sk, tzn., že už do termínu 9.7.2008 vyplatila poškodenej poistné plnenie. V zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. bolo povinnosťou poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania. Pätnástym dňom po skončení pri dátume 9.7.2008 je dátum 24.7.2008. Rozpor tvrdenia navrhovateľa, čo sa týka vyplataenia poistného je zrejmý aj z petitu, keďže navrhovateľ žiadal zaplataiť istinu s príslušenstvom od 1.6.2008 do zaplataenia. Z uvedeného teda vyplýva, že úroky z omeškania si navrhovateľ uplatňuje od 1.6.2008, keď istina existovala, a návrh bol podaný dňa 28.7.2011, tzn., že odporcom uplatnená námietka premlčania je tu daná a nárok navrhovateľa je premlčaný. Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania.

Okresný súd opravným uznesením zo dňa 30.6.2014 č.k. 16C/2/2012-223 opravil výrokovú časť rozsudku (výrok II.).

Proti opravnému uzneseniu podal odporca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, a to z dôvodov uvedených v odvolaní zo dňa 16.6.2014 (vo veci samej).

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedol, že napadnuté výroky rozsudku sú vecne správne. Ak odporca žiadal, aby súd si vyžiadal od príslušných dopravných orgánov polície v Anglicku potvrdenie o tom, že odporca spôsobil vznik dopravnej nehody dňa 1.6.2006, k tomu uviedol, že vzhľadom na vznik a priebeh poistnej udalosti, ako aj identifikáciu a vinu odporcu ako účastníka dopravnej nehody, bola vzhľadom na listinné dôkazy, nachádzajúce sa v spise, vina odporcu dostatočne preukázaná. Poukázal na to, že súd vychádzal zo správy o nehode, ktorá je súčasťou spisového materiálu, z ktorej vyplýva, že okolnosti nehody vyšetril a zapísal policajný orgán v Derbyshire. Správu podal zastupujúci komisár Duffield a vyšetrovací komisár Stevens, z policajnej stanice Peartree. Z predloženej správy vyplynulo, že dopravná nehoda bola vyšetrená aj vypočutím svedkov, a to prítomných osôb na mieste nehody. Bol urobený náčrt dopravnej nehody. Policajný orgán uzavrel, že nehodu spôsobil odporca označeným vozidlom a poškodenej spôsobil zranenia vyžadujúce si ošetrovanie. Bola vykonaná aj dychová skúška u vodiča (odporcu) s negatívnym výsledkom. Mal za to, že odporcom navrhované doplnenie dokazovania by bolo vzhľadom na zistený skutkový stav, ktorý vyplýva z obsahu spisu, nehospodárne a nadbytočné. Poukázal na to, že súd pri vykonávaní dokazovania nie je viazaný návrhmi účastníkov a nemá povinnosť všetky navrhnuté dôkazy vykonať. Prítom citoval z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR zo 14.9.2011 sp. zn. 6Cdo/153/2011, zo dňa 18.6.2009 sp. zn. 3Obo/111/2008, a poukázal aj na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 350/08, z ktorého čast' citoval. K námietke odporcu, že likvidačný zástupca nevykonal šetrenie predmetnej dopravnej nehody uviedol, že likvidačný zástupca pri šetrení predmetnej dopravnej nehody vychádzal z úradných záznamov policajného zboru v Anglicku, ktoré obsahovali všetky potrebné informácie na objektívne zistenie okolností predmetnej dopravnej nehody a jej riadne zlikvidovanie. K námietke premlčania vznesenej zo strany odporcu poukázal na to, že ak vznikli rozpory v dátume plnenia z poistnej udalosti, jediným relevantným dôkazom toho, kedy došlo k vyplateniu poistného plnenia poškodenej, je doklad o vyplatení poistného plnenia, ktorý je súčasťou spisového materiálu, a z ktorého vyplýva, že k vyplateniu poistného plnenia došlo 29.7.2008. Počnúc týmto dátumom začala plynúť premlčacia doba a „končí“ 28.7.2011, kedy bol návrh podaný na súd. Z uvedeného vyplýva, že nárok navrhovateľa premlčaný nie je. K námietke odporcu, že v konaní nebolo preukázané, že by bol odporcovi uložený nejaký postih za dopravnú nehodu, na základe ktorého by vedel, že spôsobil dopravnú nehodu a mal povinnosť oznámiť túto škodovú udalosť navrhovateľovi v súlade s ustanovením § 10 ods. 1 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. uviedol, že odporca mal dostatočnú vedomosť o tom, že sa dopravná nehoda stala, ako aj o tom, že ju zavinil, a že došlo k poškodeniu zdravia poškodenej, nakoľko jeho spolujazdec sám volal poškodenej záchranku. Z listinných dokladov vyplynulo, že príslušné orgány šetrili predmetnú dopravnú nehodu v spolupráci s odporcom, ktorý musel poskytnúť príslušnú súčinnosť, a odporca sa mylne domnieva, že systém riešenia priestupkov je rovnaký tak v Anglicku, ako aj v Slovenskej republike. Navrhovateľ považoval za potrebné zdôrazniť, že odporca na jednej strane tvrdí, že si nie je vedomý toho, že by spôsobil dopravnú nehodu, ale na druhej strane svojim písomným podaním zo dňa 30.9.2013 vytýkal navrhovateľovi, že nesplnením si jeho povinností vyplývajúcej mu z ustanovenia § 11 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. mu znemožnil plniť si túto oznamovaciu povinnosť. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil a zaviazal odporcu na náhradu trov odvolacieho konania.

Vyjadrenie navrhovateľa k odvolaniu odporcu bolo odporcovi doručené dňa 19.08.2014.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolania odporcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiam, proti ktorým je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. c/, f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je čiastočne dôvodné.

Rozsudok v znení opravného uznesenia je vo výroku na zaplatenie sumy 24.040,73 Eur a vo výroku o trovách konania, vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 21.06.2016 o 13,10 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 14.06.2016 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 156 ods. 1, 3 O.s.p..

Odporca podľa obsahu odvolania namieta odvolacie dôvody podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p., t. j. súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a ustanovenia § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., t. j. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Neúplnosť zistenia skutkového stavu [§ 205 ods.2 písm. c) O. s. p.] je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvého stupňa nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvého stupňa nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom.

K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody v potvrdenej časti nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 133 až § 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok v spojení s opravným uznesením nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné. Vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, a preto odvolací súd jeho rozsudok v znení opravného uznesenia ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Správne, podrobné a presvedčivé sú aj dôvody napadnutého rozsudku v znení opravného uznesenia, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky odporcu nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozsudku.

Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku v spojení s opravným uznesením a k odvolacím námietkam odporcu odvolací súd uvádza, že otázkou premlčania uplatneného nároku sa musí súd zaoberať na námietku dlžníka vždy ako otázkou primárnou, a až následne posudzuje navrhovateľom uplatnený nárok meritórne.

Z obsahu spisu odvolací súd mal za preukázané, že odporca v konaní vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, a to prvýkrát v odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 26.09.2011.

V zmysle ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka /ďalej „OZ“/, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

V zmysle ustanovenia § 12 ods. 4 zák. č. 381/2001 Z.z., právo poisťovateľa na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti podľa odseku 1 alebo 2 sa premlčí do troch rokov odo dňa vyplatenia poistného plnenia.

Vychádzajúc z vyššie citovanej zákonnej úpravy, súd prvého stupňa správne právne posúdil uplatnený nárok navrhovateľa ako nárok poisťovateľa na náhradu poistného plnenia, a nie ako nárok na náhradu škody, a zameral dokazovanie v prvom rade na zistenie skutkového stavu potrebného pre posúdenie otázky premlčania. V tomto smere vykonal všetky potrebné dôkazy na ustálenie otázky, kedy zo strany navrhovateľa došlo k vyplateniu poistného plnenia.

V tomto smere bolo v konaní pred súdom prvého stupňa nepochybne preukázané, že zo strany navrhovateľa došlo k vyplateniu poistného plnenia dňa 29.07.2008, čo vyplýva z dokladov o vyplatení jednotlivých súm založených na čl. 28-31 súdneho spisu. Neobstojí preto odvolacia námietka odporcu týkajúca sa nezrovnalostí v tomto dátume, nakoľko jediným relevantným dôkazom o vyplatení poistného plnenia je doklad o vyplatení (výpis z účtu) a nie „vyjadrenia“ obsiahnuté v písomnej korešpondencii.

Podľa ustanovenia § 122 ods. 2 OZ, koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

S poukazom na ustanovenie §122 ods. 2 OZ pripadol posledný deň lehoty na 29.07.2011, a preto posledný deň na uplatnenia práva pripadol na 29.07.2011 (piatok). Nakoľko žalobný návrh navrhovateľa bol súdu doručený faxom dňa 29.07.2011 a doplnený dňa 01.08.2011, možno uzavrieť, že navrhovateľ nárok uplatnil včas, pred uplynutím premlčacej doby. Neobstojí preto odvolacia námietka odporcu o premlčaní nároku navrhovateľa a z tohto dôvodu námietka nesprávneho právneho posúdenia veci.

K odvolacej námietke odporcu o tom, že súd nevykonal ním navrhnuté dôkazy svedčiace o tom, či odporca spôsobil dopravnú nehodu, a či mu bol uložený postih orgánmi polície v Anglicku, odvolací súd uvádza, že skutočnosť o spôsobení dopravnej nehody odporcom vyplynula z listín, ktoré tvorili obsah súdneho spisu (správa o nehode). Je potrebné v tomto smere súhlasiť s navrhovateľom, že spôsob šetrenia dopravnej nehody v Slovenskej republike a mimo jej územia, nie je rovnaký. Z listín predložených navrhovateľom o nehode vyplynulo, že správa o nehode bola vypracovaná orgánmi polície, a zo správy vyplynul záver o tom, kto, kedy, kde a ako nehodu spôsobil. Odporca musel mať vedomosť o tom, že k dopravnej nehode došlo a že ju spôsobil, nakoľko by nebol bezdôvodne orgánmi polície dotazovaný na osobné údaje a podrobený aj dychovej skúške. O tom, že došlo k poškodeniu zdravia poškodenej rovnako musel mať vedomosť, nakoľko jeho spolujazdec bol ten, kto lekársku pomoc privolať. Vyššie uvedené vyplynulo z vykonaného dokazovania na súde prvého stupňa. Neobstojí preto odvolacia námietka odporcu, že žiadnu dopravnú nehodu nespôsobil. Skutočnosť, či odporcovi bol alebo nebol uložený postih orgánmi polície, je pre toto konanie právne irelevantná.

Jednoznačným spôsobom bolo súdom prvého stupňa z listinných dôkazov zistené, že odporca spôsobil dopravnú nehodu a za týmto účelom nebolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie. Odvolaciemu súdu sa žiada poznamenať, že predmetom konania nie je nárok na náhradu škody ale nárok na náhradu vyplateného poistného plnenia a za týmto účelom bolo v konaní potrebné nepochybne preukázať, či došlo k vyplateniu poistného plnenia navrhovateľom, v akej výške a či boli dané dôvody na uplatnenie si tohto nároku od odporcu, teda, či bolo preukázané, že v čase, keď nastala poistná udalosť, bol odporca v omeškaní s platením poistného (§12 ods. 1 písm. f/ zák. č. 381/2001 Z.z.) a či odporca spôsobil škodu motorovým vozidlom a bez dôvodov hodných osobitného zreteľa porušil povinnosti podľa §10 ods. 1 až 4 (§ 12 ods. 1 písm. g/ zák. č. 381/2001 Z.z.).

Podľa názoru odvolacieho súdu bolo v konaní nepochybne preukázané, že odporca spôsobil motorovým vozidlom dopravnú nehodu. V čase jej spôsobenia bol v omeškaní s platením poistného (neuhradené poistné splatné 19.02.2006), a vznik škodovej udalosti písomne poisťovni neoznámil. Rovnako bolo v konaní preukázané, že zo strany navrhovateľa bolo poistné plnenie poškodenej vyplatené a v akej výške.

Na základe vyššie uvedeného mal odvolací súd za to, že vykonanie ďalších navrhovaných dôkazov v konaní by presiahlo potreby tohto konania.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v znení opravného uznesenia v tejto časti, vrátane výroku o trovách konania, potvrdil ako vecne správny.

Vecne nesprávne však súd prvého stupňa rozhodol, pokiaľ zaviazal odporcu na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,5% ročne z priznanej sumy od 01.06.2008 do zaplatenia, pretože týmto dňom odporca ešte nebol v omeškaní so zaplatením celej priznanej sumy.

Súd prvého stupňa určil ako prvý deň omeškania so zaplatením celej žalovanej sumy deň 01.06.2008, kedy si uplatnil navrhovateľ úroky z omeškania.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 559 ods. 2 OZ, dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa ustanovenia § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ vyzval odporcu na plnenie listom zo dňa 19.08.2008 v lehote 15 dní od doručenia výzvy (navrhovateľ vyplatil poistné plnenie dňa 29.07.2008 -poznámka odvolacieho súdu) a už táto skutočnosť sama vylučuje, že odporca sa dostal do omeškania dňom 01.06.2008. Navyše, navrhovateľ v konaní pred súdom prvého stupňa (ani) žiadnym spôsobom nepreukázal, kedy bola predmetná výzva odporcovi doručená. Túto skutočnosť nepreukázal ani na výzvu odvolacieho súdu, ktorá mu bola doručená dňa 11.3.2016, uviedol iba, že túto skutočnosť vie preukázať tým, že právny zástupca odporcu na predmetný list reagoval listom zo dňa 28.08.2008, ktorý bol navrhovateľovi doručený dňa 05.09.2008 (čl. 37 súdneho spisu).

V nadväznosti na vyššie uvedené, odvolací súd mal za to, že výzva na plnenie zo dňa 19.08.2008 bola odporcovi doručená najneskôr dňa 28.08.2008, t. j. dňom, ktorý bol datovaný na liste: Uplatnenie postihu č. 33-70-2008-0043 - stanovisko, ktorý odporca zasielal navrhovateľovi ako odpoveď prostredníctvom svojho právneho zástupcu.

Vzhľadom na skutočnosť, že čas plnenia nebol medzi účastníkmi dohodnutý, nebol ustanovený ani právnym predpisom a nebol ani určený v rozhodnutí, bol odporca povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odporcovi bola výzva na plnenie zo dňa 19.08.2008 doručená najneskôr dňa 28.08.2008 s lehotou na plnenie 15 dní, teda lehota na plnenie uplynula dňom 13.09.2008 a nasledujúci deň t. j. 14.09.2008 sa odporca dostal do omeškania.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2008, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe zistenia odvolacieho súdu, výška základnej úrokovej sadzby NBS k prvému dňu omeškania 14.09.2008 bola 4,25%, výška úrokov z omeškania tak predstavovala 8,5% (2x4,25%). Nakoľko navrhovateľom uplatnená výška 8,5% je zákonom prípustná, odvolací súd priznal navrhovateľovi nárok vo výške ním uplatnenej.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd v zmysle ustanovenia § 220 O.s.p. zmenil rozsudok vo výroku o povinnosti odporcu zaplatiť úroky z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 24.040,73 Eur od 01.06.2008 do zaplataenia tak, že odporca je povinný zaplatiť úrok z omeškania 8,5% ročne zo sumy 24.040,73 Eur od 14.09.2008 do zaplataenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a návrh v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania zamietol.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľ bol v odvolacom konaní úspešný, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému odporcovi, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby v zmysle § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c/, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, t. j. z odmeny za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 403,34 eur a z režijného paušálu 8,04 eur, spolu 493,65 eur vrátane DPH.

V zmysle ustanovenia § 149 ods. 1 O.s.p. je odporca povinný zaplatiť trovy odvolacieho konania právnenmu zástupcovi navrhovateľa JUDr. Jaroslavovi Čollákovi.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 /§3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 01.05.2011/.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.